

SAMCZYK (2) *sb m*

sa- (2), [sã-].

sg [*N samczyk.*] ◊ *A samczyka* (1). ◊ *pl A samczyki* (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI i XVIII w.

Dem. od „samiec” ‘zwierzę płci męskiej’ (2) :

a. [*Młody samiec: A bárańek będzie bez zmázy łámczyk [masculus]/ roczny WujBib Ex 12/5 (Linde).*

W połączeniu z przymiotnikiem od nazwy zwierzęcia: Głos Páńłki wytręćájący cedry [...] á wdzięczny iáko łámczyk Iednorózców [filius unicornium] Leop 1577 Ps 28/6.]

b. *Samiec máłego zwierzátka* (2) : *Myłzy vćieką gdy łámczyká włowifz/ á okleśniwłzy go puścifz SienLek 159v; Gzegzelicá Ieft v ptáłtwá leśnego iáwna włzetecznicá/ Sáma goni po leśie Sámczyki waśniwe KlonWor 60.*

Cf [SAMCZEK], SAMICZEK

KW, (LWil)